

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

הכל הולך אחר השורשים

מובא במדרש הגדול למהר"ד עדני זצ"ל וז"ל: זה שאמר הכתוב 'פרי צדיק עץ חיים ולוקח נפשות חכם' (משלי יא. ל), פרי צדיק עץ חיים, זה צדיק המוליד צדיק כמותו, שהוא דומה לעץ חיים, ועל ידו רפואה באה לעולם. ולוקח נפשות חכם, שבזכותו העולם עומד וישראל נגאלין על ידו. ממי אתה למד וכו', וכן אהרן אלעזר ופינחס, שהיו צדיקים, עצרו חרון אף מישראל ונכרת להן ברית עולם, שנאמר והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם (במדבר כה. יג). ועל פינחס הוא אומר ולוקח נפשות חכם, שהציל כמה רבבות מישראל בקנאו ובתפלתו וכו', וכיון שראה המקום שהן מקלסין בו, התחיל מיחסו פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, כהן בן כהן, קנאי בן קנאי, מנין ממה שקרינו בענין, פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, ע"כ. ופירש"י (סנהדרין פב): בן קנאי, משבט לוי שקינא במעשה דינה וכו'.

ויש להבין מה איכפת לו שהיה בן קנאי, האם לא די במעשהו הטוב?

אלא דבר גדול מלמדינו המדרש, **הכל הולך אחר השורשים**. שהרי היו הרבה ששמענו את שיעורו של משה רבינו, ואף אחד מהם לא קם ועשה את אשר עשה פינחס. ולמה? כי בשורשי פינחס היתה קנאה וניצלה לטוב, ומכנגד זמרי שהיה משבט שמעון גם בו בערה קנאה כי גם בשורשו היתה קנאה, שהרי שמעון נתקנא יחד עם לוי במעשה דינה, אלא שהשתמש בקנאתו כנגד ה' וכנגד משיחו ולכן עשה את אשר עשה (מהרש"א שם). ובדרך זאת מבואר בספרים הקדושים, למה רק אברהם אבינו נחשב לו זריקתו לאש ע"י נמרוד כניסיון גדול, ואילו כל שאר הקדושים במשך הדורות שמסרו נפשם על קידוש ה', לא נחשבת רמת ניסיונם כניסיון אברהם אבינו. זאת מפני שאברהם היה הראשון, וכל שאר זרעו אחריו באים מכוחו שהשריש זאת בעצמותו.

וזכור יזכור האדם שהמקנא לכבוד ה', שלום יהיה חלקו, אפילו אם מרנני אנשי אבתרי כפי שהיה לפנחס שביזוהו וביקשו לנדותו, ולא ירא ולא חת. וכבר אמרו חכמים במקום חילול ה' אין חולקין כבוד לרב.

ויותר מזאת, אפילו אם יודע שסכיוו קלושים לעמוד כנגד הרעה לא ישתוק ויחריש. שהרי פינחס ידע שמבחינת המציאות יהרגוהו אלא שנעשו לו י"ב ניסים, כי אין הקב"ה מבקש אלא את ההשתדלות (ר' משה אלשיך). ואל יגיד האדם אין לי את הכוחות, שהרי פינחס כתוב עליו במדרש שלא היה איש מלחמה והיה תש כח ועכ"ז לא חת ולא נסוג.

ע"כ יחנך אדם את ב"ב להיות קנאי לדבר ה' שיקויים בו הפסוק 'ויגבה לבו בדרכי ה'' (דברי הימים ב. יז. ו) וכפי שמורגלא בפי ההמון דג חי שוחה כנגד הזרם. ולצערנו בדורינו המון קשיים יש עקב הרוח הזרה החדרה למחנינו הקדוש. ע"כ יתפוס אדם נסיונות אלו להזהר מהם, וזה יהיה לו גם לקרש קפיצה לעליה ברוחניות. אזי אם יעמוד לחנך לזאת, יזכה שמשפחתו בעת מצוא (ורבות הנה) ישתמשו עם זאת לטובה.

ואם יודע האדם שמשפחתו בקטגוריה מסויימת שאינה טובה. וכמו שידוע על משפחות שהנם בעלי מחלוקת או בעלי גאווה וכל כיו"ב. יעבוד על עצמו ועל ב"ב להוציא עצמם מן הכלל. וכמו שמבואר בספרים וכן שמענו מפי רבנים, שיש שמות של אנשים וכן שמות של משפחות שמזכירים את מעשיהם או מעשי אבותיהם שאינם ישרים בכדי שיהיה להם זאת לתזכורת להישמר מפני מדות ותכונות אלו אשר אינם טובים. ובשביל לחנך לזאת, על ההורים מצד אחד להזהיר המון את הילדים מפני הרוחות הנושבות ומאידיך גיטא לשבח ולרומם אותם על כחם ועוצמתם וזכותם, שאינם כמו כולם והם דוגמת בן מלך שאינו מהלך ומתהלך בדרך שאר כל הארץ. כמו"כ יש להראות ולחוות אותם ביופי התורה והליכותיה, בחן הדרה וחכמתה.

ולא מסתפינא ואמינא, שאל יפלא הורה שמחנך את בנו לדרך מסויימת אך הוא אינו נוהג בדרך זו ואפילו שהוא מחמת אונס, שכעבור זמן או אפילו כעבור כמה שנים, ישנה הבן דרכו לילך כדרך אביו ולא כפי שחינכו. ואין באפשרותי לפרט ע"ג הכתב והענין מובן מאליו. וחפץ יהיה ליבי להאריך בזה הענין במדרשים וסיפורים לרוב שהדור צריך לכך, אך אין מקום ביריעה, והי' ינחנו בדרך הנכונה, למען לא נירא.

פניני הלכה

המתפלל ביחיד, אומר ברכי נפשי את ה' המבורך

כתב מהרי"ץ (ח"א עמי) וז"ל **כשהוא ביחיד יאמר במקום ברכו, ברכי נפשי את ה' המבורך**, יעניין בבארות יצחק ח"א עמי קניג אות פו, **ברוך ה' המבורך לעולם ועד**, כן הוא מנהג, וכן הוא בתפא"ל, וענין ט"ז וכו', ע"כ.

וביאר הגר"י רצאבי שליט"א ביעיני יצחק' (סי' י"א אות מז) שהטעם שאומר ברכי נפשי וכו' משום דלא שייך לומר ברכו כי אם לרבים.

ובספרו 'שולי המעיל' (סי' ו' אות ג) העלה, שלא חשבינן ליה דבר שבקדושה, לכן יחיד נמי אומר, וזה מוכח גם מיספר המספיק' להר"א הנגיד בנו של הרמב"ם (פרק כה דף קלח) בפשיטות אגב דבריו שגם היחיד אומר ברוך ה' המבורך לעולם ועד כמו הציבור.

תזכורת:
אומרים ענו בתפלת ערבית של מוצאי שבת, כ"ה מנהגינו כמבואר בפוסקים

ברכה מעומקא דליבא להורים היקרים אשר אינם חוסכים במילות תודה, ברכה והערכה, יה"ר שנזכה להיות שליחים נאמנים

מחידושי רבותינו

מוזהר"ר יחיא אלשיך זצוק"ל

מתוך כתביו 'פירושים משולחן גבוה'

מאמר חינוך היכדים ע"פ משפחות בני"

ראובן בכור ישראל בני ראובן חנוך משפחת החנכי לפלוא

פתרונות לפרשת 'חקת-בלק'

אחודה חידה! תיבת 'רב' שהמארכה תחת הבי"ת על אף שלפי הדקדוק ומשמעותה היתה צריכה להיות המארכה תחת הרי"ש.
הזוכה: אליסף דבש.
מי בתמונה: הרב שלום כסאר זצ"ל.
הזוכה: יהודה נחמן ינאי.

אחורה חידה!
מחזר אחרון
על אף שהוא בין הראשונים
מה?
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

ראובן חנוך וכי. ראוי לפרש אלו המשפחות ברמוז, על ענין סדר חינוך הילדים, ואחר כך עד שיגדל, ועד שישבו למקומו הראשון. תחילה "חנוך" כלומר שמחנכין הילד בתורה, כמו שאמרו חכמים (סוכה מב, א) שהנער אביו מלמדו תחילה (דברים ג, ד) "שמע ישראל", ופסוק (דברים לג, ד) "תורה צוה לנו משה". "לפלוא" שהילד הרי הוא מתנהג "בפלאים", לפי שעדיין הוא בסוג שוטה, ואין שוטה נאגע. "לחצרין" כלומר שאביו מוליכו (תהלים קטו, ט) "לחצרות" בית הי, כדי שיכנס בו ריח תורה ויהיה חשוב כגפן שורק, וזהו "לכרמי" משפחת הכרמי.

בני שמעון למשפחותם לנמואל משפחת הנמואלי לימין משפחת הימיני ליכין משפחת היכני. לזרח משפחת הזרחי לשאול משפחת השאולי. (שם יב-יג) בני שמעון "לנמואל", כלומר שאם אינו מבין לתורה, ותהיה נמואל מלשון נמו שנתם (תהלים עו, ו), לא ירחק אותו אביו, אלא יקרב אותו בימין, כמו שאמרו חכמים (סוכה מז, א) יצר תינוק ואשה, לעולם תהא שמאל דוחה וימין מקרבת, וזהו "לימין". ובזה הוא מתכוון וזהו "ליכין". ואח"כ תזרח עליו אור החכמה, וזהו "לזרח משפחת הזרחי". וצריך האב שיהיה שואל מהי, להכין לבם לתורה, ולהצילם מיצר הרע, וזהו משפחת "השאולי".

בני גד למשפחותם לצפון משפחת הצפוני לחגי משפחת החגי לשוני משפחת השוני. לאזני משפחת האזני לערי משפחת הערי. לארד משפחת הארדי לאראלי משפחת האראלי. (שם טו, יז) בני גד למשפחותם "לצפון", כלומר שיצפון התורה בלבו, כמו שאמר הכתוב (משלי ז, א) בני שמור אמרי ומצויתי תצפון אתך. וצריך שישבר יצרו הרע, ולהכניע אותם. מלשון (ישעיה יט, יז) והיתה אדמת יהודה למצרים "לחגא", וזהו "לחגי". "לשוני" שחייב לשנות ולשלב בתורה, כמו שאמר הכתוב (יהושע א, ח) והגית בו יומם ולילה. וצריך שישמע דברי תורה ויכניסם "באזני" ויעוררי עצמו ויזדרז לקרות ויסיר מלבו כל הרהורים וזהו "לאזני" וכי "לערי משפחת הערי".

ויהיו בני יהודה למשפחתם לשלה משפחת השלני לפרץ משפחת הפרצי לזרח משפחת הזרחי. ויהיו בני פרץ לחצרן משפחת החצרני לחמול משפחת החמולי. בני יששכר תולע משפחת התולעי לפוה משפחת הפוני. לישוב משפחת הישבי לשמן משפחת השמרני. (שם כד) בני יהודה "לשלה" שצריך להשליך אחרי גוף, כל תאוות העוה"ז, ותהיה "לשלה" מלשון (דברים כח, מ) כי ישל זיתך. ובזה "יפרוץ" ויתחזק מאוד בתורה, ויאירו פניו כחמה "זורחת", כמו שאמר הכתוב (קהלת ח, א) חכמת אדם תאיר פניו, וזהו "לפרץ" משפחת הפרצי, "לזרח" משפחת הזרחי. ובתנאי, אם הוא מתמיד "בחצרות" הי, וזהו "לחצרן". ובשכר זאת הקדוש ברוך הוא, "יחמול" על נפשו, ויענגה בגן עדן, וזהו "לחמול". או נאמר, שבוה הוא "חומל" על נפשו העלובה בגוף הנגוף, לפי שאין לה נחת, אלא בתורה, ויקבל "שכר" על זה, וזהו בני "יששכר". ומה הם, "תולעי" שיקשר עצמו כתולע לפני תלמידי חכמים, כמו שאמרו חכמים (מו"ק טו) על דוד המלך ע"ה, שהיה מעדן עצמו כתולעת (כלומר מקשר עצמו) לפני ת"ח. ויעסוק "בפה" מלא ויוציאם בפה, כמאמר חז"ל (עירובין נד.) על פסוק (שמואל ב, כג, ה) ערוכה בכל ושמורה, וזהו "לפוה משפחת הפוני". ואם חייו שגה באיזה חטא, "שישכר" לפי מהר, ובוה "ישמר" מכל רע ונזק וזהו "לישוב" וכי "לשמרן" וכי.

בני זבולן למשפחתם לסרד משפחת הסרדי לאלון משפחת האלני ליחאל משפחת היחאלי. (שם כו) בני זבולן למשפחתם, שישב במעונות התורה, וג"כ "לסרד" שתהיה תורתו "סדורה" לו. "לאלון משפחת האלוני", שיתחזק בה כמו (יחזקאל יז, יג) ואת "אילי" הארץ לקח. "ליחצאלי" שיהיה לפחות מחצית ימיו עוסק במלאכתו, ומחצית ימיו עוסק בתורה.

בני מנשה למכיר משפחת המכירי ומכיר הוליד את גלעד משפחת הגלעדי. אלה בני גלעד איעזר משפחת האיעזרי לחלק משפחת החלקי. ואשריאל משפחת האשראלי ושכם משפחת השכמי. ושמידע משפחת השמידעי וחפר משפחת החפרי. (שם כט-לב) בני "מנשה למכיר" וכי, שאם הוא "נושה" (ז"א חייב) לד"ת, הרי הוא "נמכר" למקרים, כמאמר חז"ל (אבות פ"ג מ"ה) כל מי שאינו מקבל עליו עול תורה, נותנין עליו עול מלכות ועול דרך ארץ. ויהיה כמו "הגל" הזה שאינו שווה כלום, ואין בו הנאה לעד, וזהו "גלעד". אלה בני "גלעד איעזר", כלומר שמי שאינו הוגה בתורה, לא יעוררוהו. וזהו "איעזר" כמו "אין עזר". (כמו "אי כבוד" ש"א די כ"א) שפירושה אין כבוד). "לחלק" ("ואשריאל") שיתחלקו אשרי"ו וימעדו על שלא ידע ונתבונן בשם הי. וזהו "ושמידע" (ז"א על שלא קיים "לשמך דע"י). וסוף סוף יהיה "לחפרה", וזהו "לחפר משפחת החפרי".

וצלפחד בן חפר לא היו בניו כי אם בנות ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה. (שם לג) וצלפחד בן חפר לא היו לו בנים כי אם בנות. מלת "וצלפחד" כלומר "שיצלול בפחד". או ילקה ביסורין חדים שעושיין בשרו חדודין חדודין, מלשון חכמים (זמא ג) כמצליף. ולא תודמן פרנסתו בנחת, שאם אין תורה אין קמת, וזהו "לא היו לו בנים" שרומזים לפרנסה, כמאמר חז"ל (נדה לא) "זכר" זה כר, שהוא בא וככרו בידו. "כי אם בנות" הרומזין למיעוט הפרנסה, כמו שרמזו (שם) על מלת "נקבה" נקיה באה. ושם בנות צלפחד מחלה ונעה חגלה מלכה ותרצה. "מחלה", שאם הוא "נחלה" בתאות יצרו, מה תקנתו. ילך בגלות "נע", וזהו מלת "ינועה", כמו שאמרו ז"ל (מו"ק ז) רבי אלעאי הזקן אומר, אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו, ילבש שחורים וכי וילך למקום שאין מכירין אותו וכי, ואזי ישבר ויכנע יצרו הרע. וזהו מלת "חגלה" כמו חג לה, שישבר לבו לפני הי. ומלת חג כמו חגוי הסלע (שה"ש ב, ד) שפירושו מלשון שבירה, והם נקיקי הסלע. "מלכה" שילך אצל ת"ח הבקי בחולי הנפש, ויתיעץ ממנו כיצד תהיה רפואתו. וזהו מלכה מלשון עצה, כמו (דניאל ד, כד) "מלכ"י" (פי' עצתי) ישפר לך. ד"א שימליך הקב"ה עליו ויירא ממנו, וידע שעתידי ליתן דין וחשבון לפניו, כמו שאמר הכתוב (משלי כד, כא) ירא את הי בני "ומלך". ובכן יהיו מעשיו רצויים לפניו יתברך, והוא שאמר "ותרצה".

אלה בני אפרים למשפחתם לשותלח משפחת השתלחי לבכר משפחת הבכרי לתחן משפחת התחני. (שם לה) אך אלא בני אפרים למשפחתם "לשותלח". שאם הוא פורה ורובה בתורה, יהיה כעץ "שתול במקום לחי", (וזהו לשותלח) כמו שאמר הכתוב (תהלים א, ג) והיה כעץ שתול על

המשך בעמוד הבא

אתגורתי לשון
שְׂיָהּ - מה שכיח
אומרים שְׂיָהּ.

ניתן להקדיש את העלון להצלחת,
לרפואת, לעילוי נשמת. לפרטים
במזכירות הת"ת: 03-9097022

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

מחידושי רבותינו

המשך מהעמוד הקודם

פלגי מים. ויהיה מעולה בכתר תורה, שהוא הגדול שבכתרים, וזהו "לבכר" מלשון (תהלים פט, כח) אף אני "בכור" אתנהו, שפירושו גדול. ותהיה "תחינתו" רצויה לפני האל וקרובה מאוד, וזהו "לתחן". ואלה בני שותלח לערן משפחת הערני. (שם לו) ואלה בני שותלח כלומר מה שכרו, "לערן" שיזכה לבנים או תלמידים ת"ח, מלשון (מלאכי ב, יב) "ער ועונה" ופירושו חכמים (שבת נה) ער בחכמים ועונה בתלמידים, והבן נקרא ער כמו שפירש הרמב"ן ע"ה.

בני בנימין למשפחתם בלע משפחת הבלעי לאשבל משפחת האשכלי לאחרים משפחת האחירמי. לשפופם משפחת השופמי לחופם משפחת החופמי. (שם לח-לט) בני בנימין "בלע", כלומר שכל אוביו הוא "מבלע" אותם, כלומר משחיתם, כמו (תהלים נה, י) בלע ה' פלג לשונם. ויענשו (אויביו) שילכו "בשביה", ויהיו נעים ונדים. או "שישבה" אותם מלאך המות, וזהו "לאשכל". וכל זה למה, לפי שהוא "אחיו של רם", הקב"ה כביכול שנאמר בו (תהלים קלח, ו) כי "רם" ה' וכי. ונקרא "אח", כמו שנאמר (שם קח, ב) למען "אחי" רעני, וזהו "לאחירם". והקב"ה נותן לו יופי והדר, וזהו "לשפופם" מלשון "שפוי ופירי". ומתקין לו "חופות" בגן עדן, וזהו שמסיים "לשפופם" "לחופם".

ויהיו בני בלע ארד ונעמן משפחת הארדי לנעמן משפחת הנעמי. (שם מ) ויהיו בני בלע "ארד" "יונעמן". שאם הוא (אויביו שהוזכרו בפסוק הקודם), חוזר ונכנע לו, ואדרבה הוא תומך בידו, בזה יהיו פניו "כורד". "יונעם" לו הטובות והתענוגים שבעה"ב. כמאמר חז"ל, עתיד הקב"ה לעשות חופות למחזיקים ביד לומדי התורה, אצל ת"ח עצמן, שנאמר (קהלת ז, יב) כי בצל החכמה בצל הכסף.

בני אשר למשפחתם לימנה משפחת הימנה לישוי משפחת הישוי לבריעה משפחת הבריעי. לבני בריעה לחבר משפחת החברי למלכיאל משפחת המלכיאלי. (שם מד-מה) בני "אשר" למשפחתם. שבעסק התורה יזכה להיות "מאשר", כמו שנאמר (תהלים מא, ג) וְאֶשֶׁר בְּאָרֶץ. "לימנה" שהוא זוכה לישב בצל "ימינו" של הקב"ה, כמו שנאמר (תהלים קא, א) נָאם ה' לְאֲדוֹנָי שֶׁב לְיָמֵינוּ. "לישוי" שהוא כאלו "שווה" למלך מלכי המלכים, שהוא גזר והמקב"ה מקיים. ועוד שהרי מוראו כאלו הוא "שווה" לבוראו, כמו שדרש רבי עקיבא (פסחים כב, ב), את ה' אלהיך תירא (דברים ו, ג), לרבות תלמידי חכמים. "לבריעה" שהוא "ריע" למקום ב"ה ולבריות. דבר אחר, מלשון "רעה", שאע"פ שהוא ביסורין גדולים, מ"מ יהיה מתחבר לאהבת הבורא ב"ה, וזהו "לחבר". ויהיה "מולך" על יצרו שלא יתעהו להרהר אחר מדותיו יתברך, וזהו "למלכיאל".

מהליכות אבותינו

תורת הנשים

מובא בתרגום יונתן בן עוזיאל על פסוק (מכה ה, ג) יכי העליתיך מארץ מצרים ומבית עבדים פדיתך ואשלח לפניך את משה אהרן ומרים וז"ל: ומרים לאוראה לנשיא. ופשוט שההוראה שהורתה מרים לנשים הנם ההלכות הצריכות להן בביתן, וכמו שמובא במדרשים (יעוין בהקדמה של הגר"י רצאבי שליט"א לספרו ישערי טהוריו). וכן ידוע ומפורסם שכן נהגו אמותינו ע"ה להעביר את הלכות הבית אחת לשניה בדקדוק רב וללא שום שינוי מהמסורת המקובלת, אפילו שלא ידוע טעמי הדברים. וכבר כתב הגר"י רצאבי שליט"א בספרו והזכיר זאת בשיעוריו, שבדור האחרון בתימן הבנות של הרב סלימאן אלקארה זצ"ל היו מלמדות את נשות ישראל הלכות הבית, אשיריהן ואשרי חלקן.

ושם בת אשר טרה. (שם מו) ושם בת אשר "סרח". כלומר שהשכינה משפעת עליו רוב טוב, מלשון (שמות כו, יב) "וסרח" העודף.

בני נפתלי למשפחתם ליחצאל משפחת היחצאלי לגוני משפחת הגוני. (שם מח) בני נפתלי למשפחתם "ליחצאל", שהוא זוכה לחזות באור השכינה כשתפרד נפשו מהגוף, ותהיה כמו "ליחצאל" בחלוף זסר"ץ (ז"א חזה אל). "לגוני" שהקב"ה "גוני" עליו מכל מחבלים רעים ומהמקטרגים. ליצר משפחת היצרי לשלם משפחת השלמי. (שם מט) "ליצר" שבשכר שכבש "יצרו", הקב"ה משלם לו שכר טוב. ד"א "ליצר" שיבא לפני יצרו לדין. ואם הוא מקיים מצותיו יתברך כראוי, ועוסק בתורה לשמה, אזי נמצא "שלם", והקב"ה משלם לו שכר טוב, ומענג את נפשו בעדן העליון, וזהו "לשלם". כמו שאמר הכתוב (שמואל א, כה, כט) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים את ה' אלהיך אכ"ר.

לזש"ק שלום בן יעקב ומירב טליה בת מנשה

בדרכיהם אתהלך...

לא הגיע העת!

הגאון החיד"א (רבי חיים יוסף דוד אזולאי) כתב על מרן הרב שלום שרעבי זצוק"ל בהתפעלות ובהשתאות על גודל קדושתו: "אחד קדוש בדורנו, מקובל מופלא... וברוב בקיאותו וחכמתו העמיד כוונות הארזי"ל... ובכל לילה אחר תיקון חצות בסדר רבנו הארזי"ל, תיקון רחל ותיקון לאה כמשפט, היה מייחד יחודים כמו שכתב רבנו הארזי"ל בשער רוח הקודש" (שם הגדולים לחיד"א). והחיד"א בעצמו בתחילת דרכו עם הרש"ש אירע לו מעשה עמו:

כאשר נתקבלו לישיבת הרש"ש שני ארזי הלבנון, מאורי האומה, רבי חיים יוסף דוד אזולאי ורבי יום טוב אלגוי, הושיב הרש"ש תלמידים אלו לפניו והחל שונה לפניו תורת אמת כנתינתה בסיני. והנה הבחין מורנו החיד"א כי רבו מסביר פניו לחברו, רבי יום טוב אלגוי, בעוד שממנו מחזיר הוא פניו הקדושות, כמכוון שלא יגיעו דברי תורתו לאזניו. בתחילה לא התייחס החיד"א אל דבר זה במידה מרובה, אך ברבות השיעורים הבחין ונוכח כי אין הוא טועה כלל. הרש"ש מסביר פניו אל חברו, בעוד שאליו אינו שועה כלל. כאשר נוכח החיד"א כי רבו ומורו מפנה פניו מעמו, הצטער צער רב, שמא פגם במשהו.. הפך החיד"א במחשבתו, פשפש במעשיו ולא ירד לעומק דעת רבו. ברב יגונו החליט לאזור עוז לשאול את רבו הרש"ש מהי סיבת הריחוק שנוהג הוא כלפיו. חיוך מאיר וחסוד פשט על שפתי רבנו. הוא השהה את עיניו הטהורות על תלמידו הדגול, ופיו התנשא כקולו של הנביא האלוקי בעת דברו את דברי הנבואה האלוקיים: "כי אני יודע שאין ביאתך לעולם הזה ללמוד דרך האמת, שהרי יש לך השגה בתחילה ללמוד בדרכים אחרות, ולבסוף תשיג ללמוד דרך האמת..." (מתוך הספר "מעטה תהלה" לרבי אברהם כלפון). כוונת הרש"ש הקדוש היתה, שלעת עתה עדיין לא הגיע זמנך לעסוק בדברי קבלה וחסוד, אך לבסוף גם אתה תזכה לעסוק בה.

(ימין הרש"ש עמ' 172)

לעילוי נשמת

חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

לרפואת

אבנר בן יפת בתוך שכחע"י

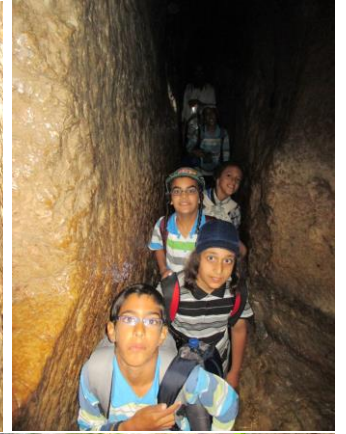

תפארת בנים

תלמידי הת"ת יצאו לטיול שנתי כאשר התחילו את הטיול בתפילה על קברי קדישי עליונין המקובל הרב **מרדכי שרעבי** זצוק"ל והרב **יחיא אלשיך** זצוק"ל ולאחר מכן סיור לימודי בעיר דוד ונקבת חזקיהו, המדרוך המלווה הביע התפעלות מתמימות הילדים ומתשובותיהם היפות, ומכנגד התלמידים היו מרותקים להסבריו היפים המשולבים מפסוקי התנ"ך והזמיה בתלמידים

בקבר הרב יחיא אלשיך

בקבר הרב מרדכי שרעבי

כיתה א' בסיום פרשת ויגש עם סעודת מלוואחים מעגנת, יה"ר שיזכו לגמרה של תורה בידיעה ובשפה ברורה, אכי"ר

אחיה אברהם נ"י

חכמי תימן

הרב אהרן הכהן

נולד בצנעא בשנת תרי"ה. חזן ראשי רב ומו"ץ בבהכ"נ אלשרעבי, קבע שם ישיבת תלמוד בכל יום בהשכמה קודם אור היום, ולאחר תפילת שחרית בחברת ת"ח, ללמוד ברמב"ם וש"ע ושאר פוסקים בדרך עיון ומשא ומתן. שימש כדיין בבי"ד של מארי יחיא יצחק הלוי. חומל וחונן על העניים, ות"ח הכושלים בעלי שיבה מבקר אותם ומשתדל הוא בעצמו להזמין מה שנצרך להם. אהוב ונכבד אצל הכל ועוד חנן לו הי יופי מראה וקומה. כל ימיו עסוק במלאכה נקייה מתקן ותופר בגדי משי יקרים ונחנה מיגיע כפיו. הפליג בזקנה למעלה מתשעים שנה.

נפטר ברי"ח אדר התרצ"ד

התודה...

לידידינו היקרים התורמים הנכבדים החפצים **בעילום שמם** הייזו יה"ד שיוכה לראות בנים ובני בנים צדיקים וטהורים. וזכות סיועם ומעשיהם למען תשבי"ד, תעמוד להם ולזרעם אחריהם, שלא יודקו לאיש אחר, ויפרנסו אחרים משלהם, אכי"ר

הברכה...

והטיפע ממקור ברכה עליונה **לכל קוראי העלון** שלא חוסכים במילים טובות ונותנים לנו את הכח להמשיך ולהפיץ תורת ומסורת אבותינו הקדושים. יה"ד שיוכו לנהורא מעליא ובריאות איתנה לאורך ימים ושנים לראות בנים ובני בנים הולכים בדרכי ישרים

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

זכה השבוע בהגזלת התבציע! מחשיכים בתנופוא!